

den nuværende Statsrevision efter den Maade, hvorpaa den har stilt sig ved sit Sverd.

Seg gaar dernæst over til det næste Punkt, som angaar Brugen af Reserfefonden til Dekorationer, Møbler og deslige. Seg antager imidlertid, at jeg kan gaa meget let hen over dette. At Theaterbestyrelsen havde Ret til at bruge Reserfefondens Midler uden Bevilling til Theatrets Drift er jo Noget, som jeg mener at have vist, og at Anskaffelsen af Dekorationer, Møbler, Garderobesager og slige Ting vedkomme Theatrets Drift og ikke Theaterbygningen, forekommer mig at være Noget, der ikke lettelig kan modsiges. (Da m.: Man kan ikke drive Theatret uden en Bygning.) Det ærede Medlem siger, at man ikke kan drive Theatret uden en Bygning; ja, i gamle Dage gjorde man det jo nok, da man kun kjendte til den omvandede Theaterskare, nu til Dags derimod gjør man det ikke, men jeg veed egentlig ikke, hvilket Lod det ærede Medlems Bemærkning skulde kaste i Vægtstaaalen. Nei, Sagen er den, og det er jo ogsaa Noget, som ganske vist maa indrømmes, at Ministeren under Forhandlingen om Finantsloven for 1873—74 er gaaet ind paa at erkjende, at Reserfefonden ikke maatte bruges til selve de i Theaterloven udtrykkelig nævnte Ting: Theatrets Indretning, Udstyr og Udsmykning. Der til maatte han ikke bruge Reserfefonden, men videre end til at erkjende dette, er Ministeren aldrig gaaet. Han har tvertimod paa det Bestemte fralagt sig, at han vilde gaa videre, og har svaret grebet ind, den Gang det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsser) sagde, at nu havde vi her en Borgen for, at Ministeren ikke vilde bruge Reserfefonden uden Bevilling; thi da sagde Ministeren: „Sa, til Theaterbygningen“, hvortil det ærede Medlem meget rigtigt svarede: „Sa, til Theaterbygningen“. Derom var man altsaa enig. At nu Dekorationer og de andre nævnte Gjenstande ikke kunne henføres under disse Udtryk: Bygningens Indretning, Udstyr og Udsmykning, anser jeg rigtigt nok for at være fuldstændig erkjendt, og jeg behøver vel saa meget mindre at gaa ind derpaa, som jeg dels i Betænkningen udførlig har paavist, hvorledes Ordene i Lovens bestemt tale derfor, hvorledes Udtalelser fra Lovens Indbringer (Zahle) og fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), der indbragte Ordet „Udstyr“ i Loven, tale derfor, og hvorledes Forholderens Natur afgjort tale derfor, ligesom jeg der har fremhævet, at dette er erkjendt fra Rigsdagens Side,

idet man fandt sig i, at Intet af alle disse Ting optoges i det Program, der blev Rigsdagen tilstillet. Alt dette er tilstrækkelig tydeligt udviklet, og jeg behøver saameget mindre at gaa ind derpaa, som det ærede Medlem (Suel), der før havde Ordet, gjentagne Gange syntes at indrømme Rigtigheden deraf. Seg veed ikke, om det var uvilkaarligt eller med Forsæt, men høist mærkeligt var det, at ogsaa for ham stod det som saa naturligt, at Dekorationer og deslige hører til Theatrets Drift, at han gjentagne Gange brugte det Udtryk: Dekorationer og hvad der hører til den øvrige Drift. Dette Punkt antager jeg derfor nu at kunne lade ligge. — Seg skal nu gaa over til det tredje Punkt, der angaar Spørgsmaalet om selve de ved Theaterbygningens Opførelse stedsfundne Overstridelser. I den Henseende kan jeg nu ikke Andet end i flere Maader være det ærede Medlem for Nørresundby (Suel) taknemmelig for det Foredrag, han før holdt, idet han paa mange Punkter med stor Albenhed fuldstændig indrømmede Rigtigheden af den Betragtning, der paa dette Punkt er gjort gjældende fra min Side og fra deres Side, der se hele dette Forhold paa samme Maade som jeg, hvad jeg senere skal komme til. Medens den ærede Ordfører syntes at gjøre gjældende, at der her forelaa noget ganske Overordentligt og mærkverdigt Forskjelligt fra ethvert andet Bygningsforetagende, sagde derimod det ærede Medlem fra Nørresundby, at det, der her forelaa, var en Overstridelse ved et Byggeföretagende, ligesom der jo havde fundet Overstridelse Sted ved saa godt som enhver anden Bygning, Staten havde opført i den sidste Snes Aar. Dette er fuldkommen rigtigt. Der er kun her den Forskjel, at Overstridelsen er bleven noget større end ved de fleste andre Byggeföretagender, dog ikke alle, idet der er dem, der have frembudt lige saa store Overstridelser, hvorved jeg da navnlig tænker paa Bredskøstille Jængsel. Det, som imidlertid paa den anden Side gjør Overstridelsen forklarlig, er, at man her har bevæget sig paa et Terræn, der var overmaade uvant i og for sig og overordentligt kompliceret, og bevæget sig derpaa uuder meget ugunstige Forhold, idet Regjeringen paa alle mulige Maader ved den efter Lovens givne Stilling var hæmmet i sin Handlefrihed og bunden paa forskjellig Maade til forskjellige Kommissioner og Autoriteter, der gif imellem hverandre. Det ærede Medlems Opfattelse er derfor vistnok den rigtige, derimod er den ærede Ordförers Opfattelse neppe rigtig; thi der er ikke Tale om, at